

24. sz. Egyezmény

az ipar és kereskedelem körében foglalkoztatott munkavállalóknak és a háztartási alkalmazottaknak betegbiztosításáról

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1927. május 25-én tizedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el az ipar és a kereskedelem körében foglalkoztatott munkavállalók és a háztartási alkalmazottak betegbiztosítása tárgyában, - amely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1927. június 15-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, „A betegbiztosításról (ipar) szóló 1927. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállama, amely a jelen Egyezményt ratifikálja, kötelezi magát, hogy a jelen Egyezményben megszabottakkal legalább egyenlő feltételeket biztosító kötelező betegbiztosítási rendszert hoz létre.

2. cikk

1. A kötelező betegbiztosítás az ipari és a kereskedelmi vállalatokban foglalkoztatott szellemi és fizikai munkavállalókra és tanoncokra, a bedolgozókra és a háztartási alkalmazottakra terjed ki.

2. Mindazonáltal minden tagnak jogában áll, hogy országos törvényhozásában olyan kivételeket állapítson meg, amelyeket szükségesnek tart

- (a) az időleges foglalkoztatásra, amelyeknek tartama az országos törvényhozás által megállapítandó időtartamot el nem éri, a munkaadó tevékenységéhez vagy vállalkozásához nem kapcsolódó eseti foglalkoztatásra, az alkalmi és a járulékos jellegű foglalkoztatásokra;
- (b) azokra a munkavállalókra, akiknek munkabére vagy jövedelme az országos törvényhozás által megállapított határt meghaladja;
- (c) azokra a munkavállalókra, akik nem készpénzben kapják bérüket;
- (d) azokra a bedolgozókra, akiknek munkaviszonya a bérért dolgozó munkavállalók szokványos munkaviszonyához nem hasonló;
- (e) azokra a munkavállalókra, akik az országos törvényhozás által megállapítható korhatárokat nem érik el vagy meghaladják;

(f) a munkaadó családjának tagjaira.

3. Ezenfelül a betegségbiztosítási kötelezettség alól felmenthetők azon személyek, akiknek törvények vagy szabályzatok, vagy speciális konstrukciók alapján betegség esetében a jelen Egyezményben megszabottakkal egészben véve egyenlő értékű előnyökre van igénye.

4. A jelen Egyezmény nem vonatkozik a tengerészekre és a tengeri halászokra, akiknek betegségbiztosítását az Konferencia egyik későbbi ülészakában teheti határozathozatal tárgyává.

3. cikk

1. Annak a biztosítottnak, aki testi vagy szellemi egészségének rendellenes állapota miatt dolgozni nem képes, munkaképtelenségnek az igényjogosultság első napjától számított legalább első huszonhat hetére pénzbeli járadékra tarthat igényt.

2. A táppénz folyósítása függhet attól, hogy - legfeljebb három napig tartó várakozási idővel számolva - a biztosított a jogszerző időszakot előzőleg kitöltötte-e, az nem járt-e le.

3. A táppénz folyósítása szünetelhet:

- (a) ha a biztosított a törvény értelmében már más alapon és ugyanazon betegség címén más szolgáltatást kap; a szünetelés teljes vagy részleges aszerint, hogy az utóbb említett szolgáltatás egyenlő a jelen cikkben megszabott táppénzzel vagy pedig ennél kisebb;
- (b) munkakeresményéből nem veszít, vagy amíg a biztosítási forrásokból vagy állami forrásokból eltartásban részesül; a táppénz folyósítása azonban csak részben szünetel, ha az ilykép saját személyére ellátott biztosítottak általa eltartott családja van;
- (c) addig, amíg a biztosított az orvos utasításait, és a betegek magatartására vonatkozó szabályokat megtartani jogos indítók nélkül vonakodik, vagy magát a biztosító intézménynek ellenőrzése alól engedély nélkül és önként kivonja.

4. A táppénz a biztosított szándékos hibájából eredő betegség esetében csökkenthető vagy megvonható.

4. cikk

1. A biztosítottnak a betegség kezdetétől és legalább a betegségi táppénz nyújtására megszabott időtartam leteltéig ingyenesen jogosult kellően képesített orvos által történő kezelésre, valamint kielégítő minőségű és mennyiségű gyógyszer és gyógyászati segédeszköz kiszolgáltatására.

2. A biztosítottól azonban az országos törvények által meghatározott feltételekkel a segélyezés költségeihez hozzájárulást lehet követelni.

3. A gyógyellátást szüneteltetni lehet arra az időre, amíg a biztosított az orvos utasításaihoz és a betegek magatartására vonatkozó szabályokhoz alkalmazkodni jogos indítók nélkül vonakodik, vagy a biztosító intézmény által rendelkezésére bocsátott szolgáltatásokat igénybe venni elmulasztja.

5. cikk

Az országos törvények és rendelkezések engedélyt adhatnak arra, vagy megszabhatják, hogy a biztosítottnak ama családtagjai, akiket saját háztartásában ő tart el, gyógyellátásban részesüljenek; az országos törvényhozás állapítja meg e segély nyújtásának feltételeit.

6. cikk

1. A betegségbiztosítást az illetékes közhatóságok igazgatási és pénzügyi ellenőrzése alatt álló, nem üzleti alapon működő, önkormányzó intézmények irányítják. Magánkezdemenyezésből létrejött intézmények az illetékes közhatóság külön elismerésére szorulnak.

2. A biztosítottaknak az önkormányzó biztosító intézmények ügyvitelében az országos törvényhozás által megállapított feltételekkel kell részt venni.

3. A betegségi biztosítás ügyvitelét azonban közvetlenül az állam vállalhatja, ha és addig, amíg az ügyvitelnek önkormányzó intézmények útján való ellátása az országos viszonyok és nevezetesen a munkaadók és a munkavállalók szervezeteinek elégtelen fejlettsége miatti nehéz vagy lehetetlen vagy meg nem felelő.

7. cikk

A biztosítottaknak és munkaadóiknak a betegségbiztosítás anyagi eszközeinek előteremtésében részt kell venniük

Az illetékes közhatóságok által fizetendő pénzügyi hozzájárulás felől az országos törvényhozás hivatott határozni.

8. cikk

A jelen Egyezmény nem érinti a nőknek szülés előtt és után való foglalkoztatása tárgyában a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia első ülészakán elfogadott Egyezményből folyó kötelezettségeket.

9. cikk

A biztosítottak vita esetén a táppénzre való jogosultságára vonatkozó fellebbezési jogot kell adni.

10. cikk

1. Azok az államok, amelyeknek nagy kiterjedésű alacsony népességű területei vannak, a jelen Egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását mellőzhetik területüknek ama részein, ahol a betegségbiztosításnak a jelen Egyezmény szerinti megszervezése a lakosság csekély sűrűsége és szétszórtsága, és a közlekedés és a kommunikáció eszközeinek elégtelensége miatt lehetetlen.

2. Azok az államok, amelyek a jelen cikkben meghatározott kivételes rendelkezést maguk számára igénybe venni kívánják, ezt a szándékukat az Egyezmény formális ratifikálásának a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főtitkárával való közlésekor bejelenteni kötelesek. Területüknek azokat a részeit, amelyekre a kivételt alkalmazzák, elhatározásuk okaival együtt a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal tudomására kell hozniuk.

3. Európában a jelen cikkben meghatározott kivétellel csak Finnország élhet.

11. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

12. cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény csak azon tagállamokra nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

13. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

14. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a 12. cikk rendelkezéseinek fenntartásával kötelezi magát arra, hogy az Egyezmény 1., 2. 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. és 10. cikkeinek rendelkezéseit legkésőbb 1929. január 1-ig életbe lépteti, és megteszi ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

15. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit alkalmazza gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire és birtokaira, összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. cikkének rendelkezéseivel.

16. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

17. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

18. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek.